ρούπι

ρούπι, το, ουσ. [<τουρκ. rup (= το ένα όγδοο του εμπορικού πήχη], το ρούπι·

- *δεν κάνω ρούπι (πίσω),* βλ. φρ. *δεν το κουνάω ρούπι·*

- *δεν το κουνάω ρούπι,* παραμένω σταθερά στο ίδιο μέρος, δε φεύγω, δεν απομακρύνομαι, δεν εννοώ να μετακινηθώ από τη θέση μου ούτε στο παραμικρό, δεν εννοώ να υποχωρήσω από την αρχική μου απόφαση ούτε στο παραμικρό: «εγώ θα καθίσω σ' αυτή τη θέση και δεν το κουνάω ρούπι, ο κόσμος να χαλάσει || αποφάσισα να ξεκαθαρίσουμε κάθε εκκρεμότητα που υπάρχει ανάμεσά μας, γι' αυτό δεν το κουνάω ρούπι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας